

DDS 678

1.Guds fred er glæ - den i dit sind, når mor - gen - ly - set væl - der ind, når

2.Guds fred er styr - ken i det ord, der sø - ger dig, ind - til du tror, at

3.Guds fred er san - gen i dit blod, når kær - lig - he - den gir dig mod og

nat - tens drøm - me svin - der hen, og li - vet sy - nes godt i - gen.

det, som ser u - mu - ligt ud, dog er en mu - lig - hed for Gud.

lyst og kraft og o - ver - skud, så du for - mår at hol - de ud.

4. Guds fred er løftet på den dag,
hvor du har lidt dit nederlag,
men Kristus kommer ind til dig
og siger mildt: Din skyld tar jeg.

5. Guds fred er trøsten i dit savn,
når sorgen tar dig i sin favn,
et stædigt håb, der tror og ved,
vi lever i Guds evighed.

6. Guds fred er lyset i den nat,
hvor døden griber i dig fat,
men Kristus bryder ind med sit:
Giv slip, for dette barn er mit!

7. Kom, Jesus Kristus, kom herind,
og giv mit trætte, bange sind
den fred, jeg kun kan få af dig,
og som du selv har lovet mig!